

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 136/25

U Luxembourg 11. studenoga 2025.

Presuda Suda u predmetu C-19/23 | Danska/Parlament i Vijeće (Primjerene minimalne plaće)

Sud potvrđuje valjanost velikog dijela Direktive o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji

Međutim, Sud poništava odredbu u kojoj se navode kriteriji koje države članice u kojima postoje zakonske minimalne plaće obvezno moraju uzeti u obzir prilikom određivanja i ažuriranja tih plaća, kao i pravilo kojim se onemogućuje smanjenje tih plaća kad su one predmet automatske indeksacije

Danska je pokrenula postupak pred Sudom zahtijevajući da se Direktiva o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji u cijelosti poništi. Ona smatra, među ostalim, da se tom direktivom povređuje podjela nadležnosti između Unije i država članica jer sadržava izravno zadiranje u određivanje plaća u Uniji i u pravo na udruživanje, što je, u skladu s Ugovorima, obuhvaćeno nacionalnom nadležnošću. Sud djelomično prihvaća stajalište Danske. Sud utvrđuje da takvo zadiranje postoji u dvjema odredbama te direktive koje su upućene državama članicama u kojima postoje zakonske minimalne plaće, a odnose se na određivanje ili ažuriranje tih plaća. Sud u preostalom odbija tužbu Danske i time potvrđuje valjanost većeg dijela predmetne direktive.

Dana 19. listopada 2022. zakonodavac Unije, odnosno Europski parlament i Vijeće, usvojio je Direktivu o minimalnim plaćama u Europskoj uniji¹. Radi poboljšanja životnih i radnih uvjeta u Uniji, tom se direktivom uspostavlja okvir čiji je cilj, među ostalim, osigurati primjerenost zakonskih minimalnih plaća u državama članicama u kojima one postoje i promicati kolektivno pregovaranje o određivanju plaća.

Danska² je Sudu podnijela tužbu za poništenje te direktive u cijelosti³.

Danska smatra da se Direktivom povređuje podjela nadležnosti između Unije i država članica jer sadržava izravno zadiranje u određivanje plaća u Uniji i u pravo na udruživanje, što su područja koja su, u skladu s Ugovorima⁴, isključena iz nadležnosti Unije.

Sud smatra da **isključenje nadležnosti Unije koje je u dvama predmetnim područjima predviđeno Ugovorima ne obuhvaća sva pitanja koja su na bilo koji način povezana s plaćom ili pravom na udruživanje**. To isključenje ne odnosi se ni na svaku mjeru koja bi u praksi utjecala ili imala posljedice na razinu plaća. U protivnom bi određene nadležnosti koje su Uniji dodijeljene za podupiranje i dopunu aktivnosti država članica u području radnih uvjeta⁵ bile lišene svoje biti. Stoga se **isključenje nadležnosti primjenjuje samo na izravno zadiranje prava Unije** u određivanje primitaka od rada i u pravo na udruživanje.

Nakon što je razmotrio svrhu i sadržaj Direktive, Sud **je utvrdio postojanje takvog zadiranja samo u dvama konkretnim slučajevima**.

Kao prvo, Direktivom se državama članicama u kojima postoje zakonske minimalne plaće nalažu kriteriji⁶ koje treba uzeti u obzir u postupcima za određivanje i ažuriranje tih plaća. Na taj način **Direktiva sadržava usklađivanje dijela sastavnih elemenata zakonskih minimalnih plaća i, prema tome, izravno zadiranje u određivanje plaća**.

Kao drugo, isto vrijedi i za **pravilo kojim se onemogućuje smanjenje** zakonskih minimalnih plaća⁷ u slučaju kad se nacionalnim zakonodavstvom propisuje mehanizam za automatsku indeksaciju tih plaća.

Posljedično, **Sud poništava odredbe Direktive koje sadržavaju ta izravna zadiranja prava Unije u određivanje plaća** i koje stoga nisu obuhvaćene zakonodavnim ovlastima Unije. Sud u preostalom dijelu odbija tužbu Danske.

Konkretno, Sud zaključuje da **Direktiva ne sadržava izravno zadiranje prava Unije u pravo na udruživanje**. Sud do tog zaključka dolazi osobito u pogledu odredbe Direktive koja se odnosi na „Promicanje kolektivnog pregovaranja o određivanju plaća” zato što se, među ostalim, tom odredbom državama članicama ne nalaže da nametnu obvezu pristupanja većeg broja radnika sindikatu. Sud također odbija tužbeni razlog Danske koji se temelji na tome da je ta direktiva donesena na **pogrešnoj pravnoj osnovi**⁸.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz presude](#) objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Snimke s objave presuda dostupne su na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Direktiva \(EU\) 2022/2041](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji.

² Koji podupire Švedska.

³ Podredno, Danska zahtijeva poništenje članka 4. stavka 1. točke (d) i/ili članka 4. stavka 2. Direktive, koji se odnose na promicanje kolektivnog pregovaranja o određivanju plaća. Danska smatra da se tim odredbama također zadire u nadležnosti država članica.

⁴ Članak 153. stavak 5. UFEU-a.

⁵ U skladu s člankom 153. stavkom 1. točkom (b) UFEU-a.

⁶ U skladu s člankom 5. stavkom 2. te direktive, ti kriteriji obuhvaćaju barem kupovnu moć zakonskih minimalnih plaća uzimajući u obzir troškove života, opću razinu plaća i njihovu distribuciju, stopu rasta plaća i dugoročnu nacionalnu razinu i kretanje produktivnosti.

⁷ Članak 5. stavak 3. te direktive.

⁸ U potporu svojem zahtjevu za poništenje Direktive u cijelosti Danska također tvrdi da ona počiva na neprikladnoj pravnoj osnovi, iako je njezin predmet obuhvaćen nadležnošću Unije. Danska tvrdi da je ta direktiva usvojena kvalificiranom većinom u Vijeću, iako je trebala biti usvojena jednoglasno, s obzirom na to da se odnosi i na zastupanje i kolektivnu obranu interesa radnika i poslodavaca.